

РЕШЕНИЕ

№ 1420

гр. София, 08.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 16.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Добромир Андреев

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **11347** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал.2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във вр. с чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Л. М. Д. срещу Заповед №2125/20.10.2020г., издадена от мл. Автоконтрольор в 02 група, 01 сектор в отдел ПП при СДВР, с която му е наложена ПАМ “Временно отнемане на свидетелството за управление на МПС“.

Жалбоподателят моли да се отмени оспорваната заповед, като издадена при съществено нарушение на процесуалния и материален закон. Моли атакуваната заповед да бъде отменена.

В хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призован, не се явява, не се.

Ответникът – мл. Автоконтрольор в 02 група, 01 сектор в отдел ПП при СДВР, редовно призован не се явява, не се представлява и не изразява становище по съществуването на спора.

СГП, редовно призована не изпраща представител.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Заповедта, която е предмет на обжалване в настоящето производство е издадена въз основа на съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) със серия GA, № 301687 от 20.10.2020г., издаден от мл. Автоконтрольор в 02 група, 01 сектор в отдел ПП при СДВР, с който е установено, че жалбоподателят Д. на същата

дата около 20,50 часа в [населено място], по ул.Черковна с посока от ул.О. към бул.М. в района на кръстовище при управление л.а. марка Мерцедес с рег. [рег.номер на МПС] станал участник в ПТП с лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] . При извършената проверка, Д. отказал да бъде изпробван за употреба на наркотични вещества или техните аналози с Д. Т. 5000ARLK №0001. Издаден е талон за медицинско изследване № 080144, който Д. отказал да получи в 22.15 часа, което обстоятелство е било удостоверено с подпис на свидетел.

Въз основа на данните в административната преписка, ответникът по делото е издал обжалваната заповед за прилагане на ПАМ на 20.10.2010г., като е приел, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т.1а, б. “б” от ЗДвП за прилагане на тази мярка, а именно временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, поради което е заповядал временно да се отнеме свидетелството за управление на жалбоподателя до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

В хода на съдебното производство с определението за насрочване на делото за първо открито съдебно заседание на жалбоподателя е указано, че носи доказателствена тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата, на които основава своите искания или възражения и да представи писмени доказателства в тази връзка.

В проведеното съдебно заседание по делото освен представените с жалбата и административната преписка писмени документи, бяха представени – Заповед №513з – 1618 от 26.02.2018г. на Директора на СДВР, Заповед №8121з-1524 от 09.02.2016г. и Заповед №8121з-1496 от 06.12.2016г. на Министъра на вътрешните работи. По делото беше представена докладна записка от Д. Х. полицай от 05 РУ-СДВР и справка за картон на водача за извършени нарушения по ЗДвП.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149 от АПК 14 - дневен преклузивен срок, изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Това задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед (чл. 168, ал. 1 от АПК) на основанията посочени в чл. 146 от АПК съдът намира, че заповедта е издадена от компетентен орган и отговаря на изискванията за форма и съдържание на административните актове посочени в чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК и чл. 172, ал. 1 от ЗДвП.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, т. 2, т. 4 и т. 5, б. “а” се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност. Компетентността на ответника по издаване на процесната заповед произтича Заповед №513з – 1618 от 26.02.2018г. на Директора на СДВР, Заповед №8121з-1524 от 09.02.2016г. и Заповед №8121з-1496 от 06.12.2016г. на Министъра на вътрешните работи, определяне на длъжностни лица от СДВР да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по чл. 171, т.1, т.2, т.2а, т.4, т.5. б. „а” и т. 6 от Закона за движение по пътищата.

При издаването на заповедта с която на оспорвания е наложена ПАМ не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Оспорената в настоящето производство заповед е издадена на основание чл. 171, т.1, б. „Б” от ЗДвП. Като фактическо основание за издаване на заповедта е посочено, че същият е нарушил нормата на чл.174, ал.3 от ЗДвП, а именно, че водач на моторно превозно средство, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или упойващи вещества или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му. Задължителна предпоставка за законосъобразност на наложената на оспорвания ПАМ – е отказал да бъде изпробван за употреба на наркотични вещества или техните аналози или невявяване в посочено медицинско заведение за изследване съдържанието на съответните вещества в кръвта на водача.

С оглед нормата на чл. 171, т.1, б.„Б” от ЗДвП законодателят е предвидил, че за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения и налагането на ПАМ – временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи;

От събраните писмени доказателства безспорно се установява, че Д. е управлявал собственото си МПС. От доказателствата, в частност съставеният АУАН с доказателствена сила съгл. чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, както и съставените докладни записки, се установява и наличието на втората предпоставка – същият е отказал да даде качествена проба с техническо средство D. T. 5000ARLK №0001, както и е отказал да даде кръвна проба.

Наличието на отказ да се направи проба, се установява и от отразеното в АУАН нарушение, извършено от Д., на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, предвиждащ административно наказание за водач, който откаже да бъде изпробван за алкохол с техническо средство, а както бе посочено АУАН има обвързваща доказателствена сила съгл. чл.189, ал.2 ЗДвП. Представените с административната преписка писмени доказателства, обсъдени по-горе, водят до извод за наличие на предпоставките на чл. 171, т. 1а, б. „б” ЗДвП, поради което същата се явява законосъобразно наложена. Заповедта е мотивирана, като съгл. ТР № 16 от 31.03.1975 г. на ВС няма пречка мотивите да се намират и в други документи от преписката.

По време на извършената проверка от служителите на ОПП-СДВР, Д. отказал да бъде тестван за употреба на наркотични вещества и техните аналози, отказал да получи талон за кръвна проба и не се явил за да даде кръв за такава, в съответно лечебно заведение. Последните обстоятелства коректно са отразени както в текста на АУАН, така и в този на Заповедта за налагането на ПАМ. В този смисъл, според съда не са налице противоречия между установената фактическа обстановка и текста на

последните актове, поради което според съда административния орган е издал акт, изцяло съобразен с процесуалния и материален закон.

Следователно съдът намира обжалваният административен акт за законосъобразен, поради което следва да се отхвърли жалбата.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 предл. последно от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 17 състав, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Л. М. Д. срещу Заповед №2125/20.10.2020г., издадена от мл. Автоконтрольор в 02 група, 01 сектор в отдел ПП при СДВР, с която му е наложена ПАМ “Временно отнемане на свидетелството за управление на МПС“, но за не повече от 18 месеца, на основание чл. 171, т.1, “б” от ЗДвП.

Решението не подлежи на касационно обжалване на осн. чл.172 ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: